

СЪКРАТЕНО СЪДЪРЖАНИЕ НА ЛИБРЕТОТО.

ДѢЙСТВИЕ I.

1-то дѣйствие става въ пространитѣ ливади отъ имѣния на Тахирь-бега, въ околността на града Видинѣ.

На ливадитѣ отъ пространитѣ имѣния на Тахирь-бегъ, прѣди заходжане на слънцето, раята продължава да довършва трудната полска ангария; момитѣ и момцитѣ съ пѣсни, а старитѣ съсипани и умаломощени отъ непосилната работа, съ тѣга и загриженостъ работятъ. Дохожда баба Дена съ малкия Генко, която носи храна на работниците и ги прѣдупрѣждава, че беговия яверинъ, дели-Омеръ, който надзирава полскитѣ работи на раята, щѣлъ скоро да дѣйде да види колко работа е изработено, като се заканвалъ на раята, ако не намѣри всичко свършено. Малкия Генко разпитва дѣдо Тошо за спахитѣ и за теглото на раята. Пристига дели-Омеръ и почва бой, ревъ и писъкъ на раята отъ неговитѣ мѣки и насилни изтезания. Въ тоя моментъ се явява Тахирь-беговица, която излѣзла да се порадва на хубостта на природата и вижда грубостта на беговия яверинъ и изтѣзанията на раята. Тя изобличава дели-Омера за неговитѣ безчовѣчни дѣйствия и го изплажда. Слѣдъ като Тахирь-беговица остава сама, омаяна отъ хубостта на полскитѣ цвѣта и обаяна отъ пѣянieto на славеитѣ, тя се прѣдава на сладкитѣ мечти на свободния животъ, за който завижда и на славеитѣ. Въ това настроение на хубавата ханъмка се показва на сцената единъ гиздавъ хубавъ момъкъ — ябанджията—българинъ, който живѣе въ Влашко, кѣдѣто си е направилъ добро състояние и дошелъ въ своето отечество да споходи своитѣ близки. Слѣзълъ отъ конѣтъ, съ който правилъ разходката си, край градѣтъ, той случайно сгглежда хубавата ханъмка и влива очи въ непокрытото ѣ лице и не може да отдвои очи отъ хубостта ѣ. И ханъмката отъ своя страна забравя и яшмакъ и всичко и се заглежда въ тоя красивъ гяуринъ — ябанджията. И двамата се влюбватъ единъ въ другъ отъ първо виждане, а тая любовъ приготвя фатални послѣдствия за всички. Когато Тахирь-беговица трѣгва съ ранено сърдце да се прибере, сърпѣтъ на мѣсечината вече почналъ да се показва. Изъ задъ храстѣтъ се показва Търна циганката, която е чула и видѣла всичко и тутакси скроява планъ да се възползува отъ тая любовъ на хубавата ханъмка, за да си отмѣсти на Тахирь-бегъ, силния спахия, който бѣ посѣкълъ синѣтъ ѣ едно врѣме. Раята, уморена и съсипана отъ тѣжката ангария, напуща полската работа и се прибира, за да се яви утрѣшния день пакъ на работа, като пѣе съ покрушено сърдце:

Труденъ день се свърши,
Ето вече мракъ,
Потъ отъ чела трийте! . .

Утрѣ роби пакъ
На работа всѣкъ!

ДѢЙСТВИЕ II.

2-то дѣйствие става въ единъ павилионъ отъ градината на харемлъка, въ Тахирь-беговия конакъ въ града Видинѣ, до самия Дунавъ.

Една лѣтна рамазанска вечеръ въ харемлъка на Тахирь-бегъ. Слѣдъ пълния разкошъ на гозби, настѣпва разкошъ въ танци и други забавления за силния Тахирь-бегъ и за неговия харемъ. Мѣжду другитѣ, се явява прѣоблечена като врачка Търна Циганката, ужъ да врачува на Тахира-бега и на неговия харемъ, а въ сжщностъ да намѣри възможностъ да се срѣщне насамѣ съ Тахирь-беговица и да прѣдупрѣди хубавата ханъмка, че »оня гяуринъ« ябанджията гори отъ любовъ къмъ нея и за да увѣри ханъмката въ своитѣ думи, съобщава ѣ, че тоя ябанджия ще се яви прѣоблѣченъ като рибаръ въ една лодка, която ще мине по Дунава край Тахирь-беговитѣ конаци и ще запѣе сжщата пѣсенъ, която пѣеше, когато напустна мѣстото на ливадата, кѣдѣто първи пътъ се видѣха. Тахирь-беговица изъ начало почти въ припадѣкъ изплашена, по-сѣтне обладана отъ любовта разкрива своето сърдце прѣдъ своята кърмачка, на която изповѣдва, че отъ любовъ къмъ тоя »гяуринъ«, къмъ тоя ябанджия, тя е готова да изпие до дѣно чашата съ отровата на това, що свѣтътъ нарича злощастие... таксиратъ!